

C H A R I Z M A Š I A N D I E N

PATI DIDŽIAUSIA AUKA

yra atiduoti savo gyvenimą

KITO VEIKIMUI

Atiduoti gyvenimą Kito veikimui; tas „kitas“, istorine, išskirtine prasme, savo išore yra tam tikras asmuo; kalbant apie mūsų Judėjimą, pavyzdžiui, tai – aš. Tačiau man taip teigiant, tarsi išnyksta visa tai, kas yra mano „aš“ (nes „Kitas“ yra Kristus savo Bažnyčioje); lieka tam tikras istorinis atspirties taškas ir žodžių srautas, darbo, kuris atsirado nuo pat pirmo momento Berchet mokykloje, srovė.

Neatsižvelgti į šią pastabą reiškia prarasti laikiną santarvės, mūsų veikimo naudingumo pagrindą. Tai tarsi įskelti pamatus.

Kiekvienas yra atsakingas už charizmą; kiekvienas yra charizmos nuosmukio ar pakilimo priežastis; arba kiekvienas yra žemė, kurioje charizma išaikvojama, arba dirvožemis, kuriame charizma atneša vaisių.

Todėl **atėjo tas metas, kuomet kiekvienam itin svarbu suvokti savo atsakomybės būtinumą, lojalumą bei ištikimybę.** Atėjo momentas kai kiekvienas turi prisiimti atsakomybę už charizmą.

NURODYTI ŽMONĖS, ATSAKINGI UŽ JUDĖJIMĄ. Nesuvokti ar susiaurinti šių pastebėjimų prasmę reiškia nesuvokti ir susiaurinti tą intensyvų poveikį, kurį mūsų charizmos istorija daro Dievo Bažnyčiai ir šių dienų visuomenei. Tuomet sugrįžta **laikinumas**, nes Dievas pasinaudoja laikinumu.

Manęs gali nelikti, bet tekstai, kurie liks, ir nuolatinis sekimas (Dievui panorėjus) tų žmonių, kurie nurodomi kaip atspirties taškas, kaip teisinga interpretacija to, kas man įvyko, taps priemone, padėsiančia pasitaisyti ir prisikelti; taps **moralumo priemone**. Nurodyti žmonės, atsakingi už judėjimą, yra tai, kas gyva dabar, nes ir tekstą galima interpretuoti; sunku jį interpretuoti neteisingai, tačiau įmanoma jį interpretuoti ir taip.

Būtina sąlyga, norint atiduoti gyvenimą Kito veikimui, yra ryšys taro žodžio „Kitas“ ir to, kas yra istoriška, konkrečiu, apčiuopiama, pajaučiama, apibūdinama, nufotografuojama, kas turi vardą ir pavardę. Jei to nėra, įsigali mūsų puišybė, ji taip pat laikina, bet laikina blogiausia šio žodžio prasme. Kalbėti apie charizmą, neturinčią savo istoriškumo, reiškia kalbėti ne apie katalikišką charizmą.

(Krikščioniškas įvykis, BUR, Milano 2003)

Aš visuomet sakydavau kunigui Giussani: „Aš visada tau liksiu dėkingas, nes leisdamas susitikti judėjimą, man leidai nueiti žmogišką kelią“. Kelią, leidusį man pajusti krikščionybės esmę ir suprasti save patį. Be kunigo Giussani draugijos niekada nebūtume supratę, ką reiškia išgyventi žmogiškumo ir tikėjimo patirtį.

Julián Carrón